تأثیر عوامل کیفی محیط بر میزان اختلال بیش‌فعالی-نقص توجه کودکان در مراکز آموزشی-درمانی

مریم موسی‌زاده[1*]، ژاله صابرنژاد[2]

۱-دانشجوی کارشناسی ارشد معماری، گروه معماری، دانشکده هنر و معماری، واحد تهران جنوب، دانشگاه ازاد اسلامی، تهران، ایران

۲- استادیار گروه معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران جنوب، تهران، ایران.

چکیده

اختلال نارسایی توجه-بیش‌فعالی اختلال رفتاری شایع در دوران کودکی است و دارای علائم بی توجهی، بیش‌فعالی و تکانشگری در بیمار می‌باشد. این اختلال یکی از شایع‌ترین اختلال‌های شناختی و رفتاری کودکان سنین مدرسه است که با توجه به احتمال باقی ماندن تا بزرگسالی و طولانی بودن دوره آن، از اهمیت بالایی برخوردار است . هدف از تحقیق حاضر، بررسی برخی از اصول طراحی فضاهای آموزشی- درمانی ویژه این کودکان با تاکید بر بهره گیری از قابلیت های محیطی مؤثر بر رفتار این کودکان و رویکرد کاهش اختلال بیش‌فعالی-نقص‌توجه در آنان است. در این نوشتار با استفاده از روش تحقیق کیفی و تحلیلی، به بررسی پژوهش های انجام شده در این زمینه و مقایسه نظریه های مرتبط و یافتن ارتباط میان آنها در حیطه های روانشناسی محیط و طراحی معمار ی پرداخته شده است. نتایج به دست آمده نشان می - دهد، محیط‌های ساخته شده با داشتن ویژگی هایی ساختاری چون انسجام، خوانایی، رمز و راز و پیچیدگی بر در افزایش تمرکز و کاهش تکانشگری کودکان مؤثر است.

واژه‌های کلیدی: بیش‌فعالی، تکانشگری، نقص‌توجه، مراکز آموزشی-درمانی.